

muligheden for at foretage valg via internettet, vil der kunne fastsættes minimumskrav for indestændet på den særskilte SP-konto og et maksimum for antallet af puljer, som den enkelte kontohaver kan fordele sit indestående på. Sådanne rammer for det frie valg skal sikre en hensigtsmæssig administration af SP-valg og minimere de hermed forbundne administrations- og transaktionsomkostninger.

Stk. 4

Det vil i en række tilfælde være nødvendigt at hæve beløb på den enkeltes konto, fx til betaling af pensionsafkastskat og til dækning af dele af SP's administrations- og transaktionsomkostninger samt ved udbetaling af pension. Det foreslås, at sådanne beløb dækkes ved at reducere indestændet i de enkelte investeringspuljer forholdsmæssigt, medmindre der allerede er tilstrækkelige midler på kontantkontoen.

§ 17 m

Stk. 1

For kontohavere, som ikke ønsker at benytte de nye valgmuligheder, opretholdes SP-ordningen i videst mulige omfang uændret.

Det foreslås, at midler vedrørende kontohavere, der ikke selv ønsker at vælge investeringsprofil, anbringes i SP-basis, hvor SP får mulighed for at placere midlerne i en eller flere investeringsforeninger og underlægges de samme informationsmæssige krav som investeringspuljer i SP-valg. Hermed sikres, at SP-basis kan sammenlignes med andre investeringspuljer i SP-valg, og at kontohavers evt. valg kan effektueres så enkelt og billigt som muligt.

I SP-basis er det således fortsat ATP, der administrerer og forvalter kontohavernes midler.

Stk. 2

Efter gældende regler forvaltes midlerne samlet og ens for alle kontohavere i SP-ordningen. Ved en sådan ordning tages der ikke hensyn til vægtningen mellem afkast, risiko og behovet for at bevare midlernes realværdi i forhold til den enkelte kontohavers tidshorisonst frem til pensionsalderen.

Det foreslås derfor, at ATP får mulighed for at forvalte midlerne omfattet af stk. 1 ud fra hensyn til kontohavernes alder – også kaldet generationspuljer. For yngre kontohavere vil ATP kunne vælge en investerings sammensætning, der sigter mod et højere afkast, men som samtidig indebærer en højere risiko. Omvendt vil ATP for kontohavere, som er tæt på eller har nået pensionsalderen, kunne vælge en investerings-

sammensætning, som på den ene side giver mindre risiko for store ændringer af kursværdien, men som på den anden side typisk vil medføre et lavere afkast.

Med generationspuljer vil ATP i højere grad have mulighed for at sikre kontohavere, der ikke ønsker ansvaret ved selv at vælge en investeringsprofil, der tager hensyn til, hvornår midlerne skal være til rådighed.

Stk. 3

Uanset muligheden for at placere de midler, der indgår i SP-basis, i et eller flere investeringsinstitutter, skal det fortsat være ATP, der varetager investeringerne. Det sikres ved, at ATP med hjemmel i ATP-lovens § 26, stk. 5, opretter et helejet fondsmæglerelskab og herigennem varetager investeringsrådgivningen over for det eller de investeringsinstitutter, som modsvarer SP-basis.

Midlerne i SP-basis foreslås fortsat placeret i henhold til investeringsreglerne i ATP-lovens kapitel 8 med enkelte undtagelser, jf. nedenfor. Herved adskilles investeringsreglerne for SP-basis sig fra de regler, som gælder for de investeringsinstitutter, som udbyder puljer til SP-valg. Disse institutter vil ikke være underlagt andre investeringsregler end dem, der gælder for det pågældende investeringsinstitut, typisk lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

I forhold til SP-basis foreslås det imidlertid, at enkeltvirksomhedsgrænserne for placering af midlerne i andele og beviser i investeringsinstitutter omfattet af § 26 a, stk. 1, 2 og 7, ikke finder anvendelse. Reglerne i § 26 a, stk. 1, 2 og 7, har til hensigt at begrænse risikoen på investeringsinstitutter til 10 pct. pr. institut. Institutet fortolkes som risikoen pr. forening eller afdeling. Hvis SP-basis organiseres som investerings- eller specialforeninger, vil enkeltvirksomhedsgrænsen således medføre, at SP vil skulle etablere op til 10 forskellige foreninger/afdelinger, uanset at risikoen ikke vil være større ved at samle investeringer med samme investeringsprofil og medlemskreds i en eller færre foreninger/afdelinger. Opretholdelse af reglen ville således medføre større krav til formueadministration af SP-basis og dermed højere omkostninger, bl.a. til etablering og administration af flere foreninger/afdelinger, selvom risikoen ikke hermed ville være formindsket.

Ved placering af midlerne i andele og beviser i investeringsforeninger eller specialforeninger gælder tillige investeringsreglerne i lov om investeringsforeninger og specialforeninger, herunder spredningskrav og reglerne om enkeltvirksomhedsrisiko.